

Katecheze o sv. Bakhitě

Při katechezi o apoštolské horlivosti pokračuje papež František v kázáních o svatých, kteří jsou příkladem v evangelizaci. Při této příležitosti uvažuje o postavě súdánské svaté, Josefíně Bakhitě, která „když měla sedm let, byla znásilněna a stala se otrokyní. Během svého otroctví trpěla fyzicky i morálně. Navzdory všem těmto zraněním když poznala Krista, zakusila hluboké vnitřní osvobození“.

11.10.2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Na cestě katechezí o apoštolské horlivosti se dnes necháme inspirovat svědectvím svaté Josefíny Bakhity, súdánské světice. Súdán je bohužel již několik měsíců zmítán strašlivým ozbrojeným konfliktem, o kterém se dnes málo mluví; modleme se za súdánský lid, aby mohl žít v míru! Věhlas svaté Bakhity však překročil všechny hranice a zasáhl všechny, kterým je upírána identita a důstojnost.

Narodila se v Dárfúru - v trýzněném Dárfúru! - v roce 1869, v sedmi letech byla unesena a stala se otrokyní. Její věznitelé jí říkali „Bakhita“, což znamená „šťastná“. Vystřídala osm majitelů - jeden ji prodával druhému... Fyzické a morální

utrpení, kterému byla jako dítě vystavena, ji připravilo o identitu. Trpěla zlobou a násilím: na svém těle měla více než sto jizev. Sama však vypověděla: „Jako otrokyně jsem nikdy nezoufala, protože jsem cítila tajemnou sílu, která mě podporovala.“

Tváří v tvář tomu si kladu otázku: Jaké je tajemství svaté Bakhity? Víme, že zraněný člověk často zraňuje na oplátku; utlačovaný člověk se snadno stane utlačovatelem. Povoláním utlačovaných je naopak osvobodit sebe i své utlačovatele tím, že se stanou obnoviteli lidskosti. Pouze ve slabosti utlačovaných se může projevit síla Boží lásky, která osvobozuje. Svatá Bakhita tuto pravdu vyjadřuje velmi dobře. Jednoho dne jí její poručník daruje malý krucifix a ona, která nikdy nic nevlastnila, si ho uchovává jako žárlivý poklad. Při pohledu na něj

prožívá vnitřní osvobození, protože se cítí pochopena a milována, a proto je schopna chápat a milovat: to je začátek. Cítí se pochopená, cítí se milovaná, a tudíž schopná chápat a milovat druhé. Potom řekne: „Boží láska mě vždy provázela tajemným způsobem... Hospodin mě tolik miloval: člověk musí milovat všechny... Člověk s nimi musí soucítit!“ Taková je Bakhitina duše. Skutečně, soucit znamená jak trpět s oběťmi tolika nelidskostí ve světě, tak litovat ty, kdo se dopouštějí chyb a nespravedlností, ne ospravedlňovat, ale polidšťovat. To je pohlazení, kterému nás učí: polidšťování. Když vstoupíme do logiky boje, rozdělení mezi sebou, špatných pocitů, jedni proti druhým, ztrácíme lidskost. A mnohokrát si myslíme, že potřebujeme lidskost, že musíme být lidštější. A to je práce, kterou nás učí svatá Bakhita: polidšťovat, polidšťovat sebe a polidšťovat druhé. Když se svatá Bakhita stala

křesťankou, proměnila ji Kristova slova, o kterých denně rozjímal: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“ (Lk 23,34). Proto říkala: „Kdyby Jidáš požádal Ježíše o odpuštění, i on by našel milosrdenství.“ Můžeme říci, že život svaté Bakhity se stal existenciálním podobenstvím o odpuštění. Jak krásné je říci o člověku, že „uměl, vždycky uměl odpouštět.“ A skutečně to dokázala vždy: její život je existenciálním podobenstvím odpuštění. Odpustit, protože pak nám bude odpuštěno. Nezapomeňte na odpuštění, které je Božím pohlazením pro nás všechny.

Odpuštění ji osvobodilo. Odpuštění nejprve přijaté skrze milosrdnou Boží lásku a pak odpuštění darované ji učinilo svobodnou, radostnou ženou, schopnou milovat. Bakhita byla schopna prožívat službu nikoli jako otroctví, ale jako výraz svobodného darování sebe sama. A to je velmi důležité: stala se

služebnicí dobrovolně - byla prodána jako otrokyně - a pak se svobodně rozhodla stát se služebnicí, nést na svých bedrech břemena druhých. Svatá Josefína Bakhita nám svým příkladem ukazuje cestu, jak se konečně osvobodit od otroctví a strachu. Pomáhá nám odhalit naše pokrytectví a sobectví, překonat zášť a konflikty. A vždy nás povzbuzuje.

Drazí bratři a sestry, odpuštění nic neubírá, ale přidává. Co odpuštění přidává? Důstojnost: odpuštění nic neubírá, ale přidává člověku důstojnost, nutí lidi odvrátit pohled od sebe k druhým, vidět je stejně křehké jako my, ale vždy bratry a sestry v Bohu. Bratři a sestry, právě odpuštění je zdrojem horlivosti, která se stává milosrdenstvím a vyzývá k pokorné a radostné svatosti, jako byla ta svaté Bakhity.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
katecheze-o-sv-bakhite/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/katecheze-o-sv-bakhite/) (06.08.2025)